

handicap forskellige beskæftigelses- og fritids-mæssige tilbud i dag- og eventuelt aftentimerne. Der er ofte tale om samme tilbud som benyttes af hjemmeboende.

Klubtilbud til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap vil normalt være etableret efter bistandslovens § 91. I disse klubtilbud kan deltagerne opkræves en betaling for dækning af materialer m.v.

Institutionsbeboere har på grund af de tidligere regler om inddragelse af evt. pension og udbetaling af et beløb til personlige fornødenheder generelt ikke betalt for tilbuddet i samme omfang som andre deltagere.

Disse regler er imidlertid ændret med lov nr. 1132 af 22. december 1993 om ændring af bistandsloven og lov om social pension m.v. Ændringerne indebærer, at beboere i de pågældende institutioner får udbetalt pension og betaler for de ydelser, de modtager som led i opholdet. Loven trådte i kraft for samtlige institutioner og plejehjem den 1. januar 1995.

Institutionsbeboere vil således have mulighed for at betale for deltagelse i klubtilbud ligesom andre.

Deltagernes betaling skal ikke dække de faktiske, totale udgifter ved driften af tilbuddet, men fastsættes ud fra materialepris m.v. Om en deltager bor på en institution og/eller kommer fra en anden kommune, kan ud fra almindelige lighedsgrundsætninger ikke føre til særskilt fastsættelse af betaling for denne deltager.

Efter bistandslovens § 10 påhviler pligten til at yde bistand kommunalbestyrelsen i opholdskommunen. Dette gælder også for institutionsbeboere, idet personer med længerevarende ophold i en § 112-institution har ophold i den kommune, de bor i, og ikke i den kommune, hvorfra de evt. er blevet optaget i institution.

En institutionsbeboer har således ret til at modtage samme tilbud, herunder klubtilbud, som andre borgere i kommunen.

Mht. opholdskommunens udgifter til bistand gælder det efter bistandslovens § 11, stk. 1, nr. 1, at opholdskommunen kan kræve sin del af udgifterne til bistand refunderet af en tidligere opholdskommune, når pågældende ved medvirken fra en anden kommune eller offentlig myndighed er optaget i institution eller pleje i kommunen.

En opholdskommunes udgift til klubtilbud til en person, som er anbragt i institution i kommune fra en anden kommune, vil således kunne kræves refunderet fra den tidligere kommune efter denne bestemmelse.

Af ovenstående fremgår det, at det ikke bør forekomme, at en institutionsbeboer mødes med et krav om at betale 1.700 kr. om måneden for en klubplads efter bistandsloven 2 aftener om ugen.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter bistandsloven afgøres af det sociale ankenævn, som den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører under, jf. bistandslovens § 16.

Såfremt tilbudet ikke er oprettet efter bistandsloven, men f. eks. efter Undervisningsministeriets regler eller andre regler, må spørgsmålet rettes til den pågældende minister.

I begrundelsen for spørgsmålet er endvidere anført, at andre sager af denne type vil kunne forventes at opstå i de kommende måneder, når det drejer sig om pensionister, der anbringes i andre kommuner end hjemkommunen, hvorved deres betingelser kan blive urimeligt forskellige fra de øvrige beboeres.

Jeg kan hertil henvise til ovenstående, hvoraf det fremgår, at det netop er princippet i bistandslovens opholdskommuneregler, at det er den faktiske opholdskommune, der yder bistand, og ikke en evt. tidligere opholdskommune. Da dette princip også gælder for døgninstitutioner, bør det ikke kunne få afgørende betydning for den enkeltes bistandstilbud, fra hvilken kommune den enkelte er optaget i institution.

Spm. nr. S 548

Til forsvarsministeren (4/1 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Hvordan kan de samlede udgifter til såkaldte personrelaterede meromkostninger (time- og dagpenge samt flyttegodtgørelse) i forbindelse med flytningen af Sønderborg Sergentskole være lavere i 1993 end i 1992?«

Begrundelse

I ministerens svar af 30. december 1994 på spørgsmål nr. S 473 fremgår, at der mellem 1989 og 31. oktober 1993 er brugt ca. 1,2 mio. kr. til de nævnte udgifter på grund af »afvigelse fra planen«. Af ministerens svar fra 8. september 1992